

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/1044

z dnia 8 maja 2020 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 w odniesieniu do wartości współczynników globalnego ocieplenia oraz wytycznych dotyczących wykazów, a także w odniesieniu do unijnego systemu wykazów, oraz uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 666/2014

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 6 lit. b) i art. 37 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Mechanizm monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych ustanowiony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 ⁽²⁾ określa zasady monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych w ramach polityki przeciwdziałania zmianie klimatu. Przepisy tego mechanizmu zostały w pełni uwzględnione w rozporządzeniu (UE) 2018/1999, które z dniem 1 stycznia 2021 r. uchyla rozporządzenie (UE) nr 525/2013. W ramach tego mechanizmu należy przyjąć wartości współczynników globalnego ocieplenia i uszczegółwić wytyczne dotyczących wykazów.
- (2) Jeżeli chodzi o współczynnik globalnego ocieplenia, na 1. spotkaniu Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) służącym jako spotkanie stron porozumienia paryskiego z 2015 r. w sprawie zmian klimatu, przyjętego po 21. Konferencji Stron UNFCCC („porozumienie paryskie”), ustanowiono wspólny wskaźnik przeliczania gazów cieplarnianych na ekwiwalent CO₂ do celów sprawozdawczości w zakresie wykazów gazów cieplarnianych. Ten wspólny wskaźnik opiera się na wartościach współczynnika globalnego ocieplenia określonych w 5. sprawozdaniu oceniającym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) ⁽³⁾. Wartości współczynników globalnego ocieplenia powinny uwzględniać ten wspólny wskaźnik.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

⁽³⁾ Kolumna „GWP 100-year” w tabeli 8.A.1 w dodatku 8.A do sprawozdania „Climate Change 2013: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change” („Zmiana klimatu w 2013 r.: podstawa naukowa. Wkład I grupy roboczej w piąte sprawozdanie oceniające Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu”), s. 731; dostępnego pod adresem <https://www.ipcc.ch/assessment-report/ar5/>.

- (3) Wytyczne dotyczące wykazów gazów cieplarnianych powinny zostać doprecyzowane zgodnie ze zmianami na szczeblu międzynarodowym. Oprócz wytycznych IPCC z 2006 r. dotyczących krajowych wykazów gazów cieplarnianych, państwa członkowskie i Komisja powinny uwzględnić tryb, procedury i wytyczne dotyczące ram przejrzystości w odniesieniu do działań i wsparcia, o których mowa w art. 13 porozumienia paryskiego, określone w załączniku do decyzji 18/CMA.1 Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie stron porozumienia paryskiego („decyzja 18/CMA.1”). Ponadto zachęca się państwa członkowskie do stosowania dodatku z 2013 r. „Tereny podmokłe” do wytycznych IPCC z 2006 r. dotyczących krajowych wykazów gazów cieplarnianych.
- (4) Aby zapewnić odpowiednią jakość unijnego wykazu, należy określić dalsze cele unijnego programu zapewniania jakości i kontroli jakości.
- (5) W celu zapewnienia kompletności wykazu unijnego w rozumieniu decyzji 18/CMA.1 należy określić metodykę i dane, które mają być stosowane przez Komisję przy przygotowywaniu oszacowań w odniesieniu do brakujących danych z wykazu państwa członkowskiego zgodnie z art. 37 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2018/1999.
- (6) W celu zapewnienia terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności unijnego wykazu konieczne jest określenie treści wstępnych kontroli przeprowadzanych w odniesieniu do danych dotyczących wykazu gazów cieplarnianych przedłożonych przez państwa członkowskie. Ocena dokładności w ramach wstępnych kontroli powinna zapewnić, by państwa członkowskie systematycznie nie zawyżały lub zaniżały oszacowań rzeczywistych wartości emisji i usuwania w odniesieniu do kluczowych kategorii unijnych. Ponadto w związku z tym, że sprawozdawczość dotycząca emisji gazów cieplarnianych przez źródła i usuwania przez pochłaniacze w odniesieniu do sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF) stanowi integralną część sprawozdawczości w zakresie wykazów gazów cieplarnianych oraz z uwagi na włączenie sektora LULUCF do celu klimatycznego na 2030 r., wstępne kontrole w sektorze LULUCF należy dostosować do kontroli przeprowadzanych w innych sektorach. Przedkładane dane dotyczące działalności w zakresie użytkowania gruntów i zmiany użytkowania gruntów w sektorze LULUCF można porównać z informacjami pochodzącymi z programów i badań prowadzonych przez Unię i państwa członkowskie, takich jak Copernicus i LUCAS.
- (7) Oszacowań służących uzupełnieniu brakujących danych z wykazów krajowych w celu sporządzenia wykazu unijnego dokonuje się zgodnie z wytycznymi dotyczącymi wykazów gazów cieplarnianych. Oszacowania te nie mogą zostać dokonane bez zastosowania wartości współczynnika globalnego ocieplenia gazów cieplarnianych. Jako że zasady dotyczące współczynników globalnego ocieplenia, wytycznych dotyczących wykazów i unijnego systemu wykazów są zasadniczo powiązane, należy uwzględnić je w jednym rozporządzeniu delegowanym.
- (8) W celu zapewnienia spójności z datą rozpoczęcia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia (UE) 2018/1999 niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia 1 stycznia 2021 r.
- (9) Zgodnie z art. 57 i 58 rozporządzenia (UE) 2018/1999 rozporządzenie (UE) nr 525/2013 uchyla się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r., z wyjątkiem art. 7 tego rozporządzenia, które ma zastosowanie do sprawozdań zawierających dane za lata 2018, 2019 i 2020. Należy zatem uchylić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 666/2014 (*) z dniem 1 stycznia 2021 r., jednak jego art. 6 i 7 powinny nadal obowiązywać w odniesieniu do sprawozdań zawierających dane wymagane na lata 2019 i 2020,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do sprawozdań przedłożonych przez państwa członkowskie zawierających dane wymagane począwszy od roku 2021.

Artykuł 2

Współczynniki globalnego ocieplenia

Państwa członkowskie i Komisja stosują współczynniki globalnego ocieplenia wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia w celu określania i przekazywania danych dotyczących wykazów gazów cieplarnianych zgodnie z art. 26 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 666/2014 z dnia 12 marca 2014 r. ustanawiające wymogi materialne dotyczące unijnego systemu wykazów i uwzględniające zmiany współczynników ocieplenia globalnego oraz uzgodnione na szczeblu międzynarodowym wytyczne na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 26).

Artykuł 3

Wytyczne dotyczące wykazów gazów cieplarnianych

Państwa członkowskie i Komisja ustalają wykazy gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 26 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2018/1999, zgodnie z:

- a) wytycznymi Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) z 2006 r. dotyczącymi krajowych wykazów gazów cieplarnianych;
- b) trybem, procedurami i wytycznymi dotyczącymi ram przejrzystości w odniesieniu do działań i wsparcia, o których mowa w art. 13 porozumienia paryskiego, określonymi w załączniku do decyzji 18/CMA.1 Konferencji Stron służącej jako spotkanie stron porozumienia paryskiego („decyzja 18/CMA.1”).

Artykuł 4

Cele programu zapewniania jakości i kontroli jakości

1. Komisja zarządza unijnym systemem wykazów gazów cieplarnianych, utrzymuje go i dąży do jego ustawicznej poprawy w oparciu o następujące cele programu zapewniania jakości i kontroli jakości:

- a) zapewnienie kompletności unijnego wykazu gazów cieplarnianych poprzez zastosowanie w stosownych przypadkach procedury określonej w art. 37 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2018/1999, w porozumieniu z danym państwem członkowskim;
- b) zapewnienie, aby unijny system wykazów gazów cieplarnianych zawierał przejrzyste zestawienie zagregowanych danych dotyczących emisji gazów cieplarnianych przez źródła i usuwania przez pochłaniacze w państwach członkowskich oraz przegląd opisów metodycznych dotyczących kluczowych kategorii unijnych, oraz aby odzwierciedlał w sposób przejrzysty wkład emisji przez źródła i usuwania przez pochłaniacze w państwach członkowskich do unijnego wykazu gazów cieplarnianych;
- c) zapewnienie, aby suma emisji gazów cieplarnianych przez źródła i usuwania przez pochłaniacze w Unii w odniesieniu do danego roku sprawozdawczego była równa sumie emisji gazów cieplarnianych przez źródła i ich usuwania przez pochłaniacze w państwach członkowskich, które to dane zgłoszono zgodnie z art. 26 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2018/1999 dla tego samego roku;
- d) zapewnienie, aby unijny wykaz gazów cieplarnianych obejmował spójny szereg czasowy emisji przez źródła i usuwania przez pochłaniacze dla wszystkich lat, w odniesieniu do których przedstawiono sprawozdania.

2. W miarę możliwości Komisja i państwa członkowskie zwiększają porównywalność krajowych wykazów gazów cieplarnianych poprzez dążenie do synergii metod, danych dotyczących działalności, kluczy zapisu oraz alokacji emisji przez źródła i usuwania przez pochłaniacze przez państwa członkowskie, w stosownych przypadkach.

3. Cele programu zapewniania jakości i kontroli jakości w odniesieniu do wykazu unijnego uzupełniają cele programów zapewniania jakości i kontroli jakości realizowanych przez państwa członkowskie.

4. Państwa członkowskie zapewniają odpowiednią jakość danych dotyczących działalności, współczynników emisji i innych parametrów stosowanych w krajowych wykazach gazów cieplarnianych.

Artykuł 5

Uzupełnianie luk

1. Oszacowania Komisji dotyczące uzupełnienia danych w wykazach przedłożonych przez państwa członkowskie, o których mowa w art. 37 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2018/1999, są oparte na następujących metodach i danych:

- a) jeżeli dane państwo członkowskie przedstawiło w poprzednim roku sprawozdawczym spójny szereg czasowy oszacowań dla odpowiedniej kategorii źródła oraz:
 - (i) dane państwo członkowskie przedłożyło przybliżony wykaz gazów cieplarnianych w odniesieniu do roku $X - 1$ na podstawie art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1999 obejmujący brakujące oszacowanie – na danych z tego przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych;
 - (ii) dane państwo członkowskie nie przedłożyło przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych w odniesieniu do roku $X - 1$ na podstawie art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1999, ale Unia oszacowała przybliżone emisje gazów cieplarnianych w odniesieniu do roku $X - 1$ dla tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1999 – na danych z tego unijnego przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych;

- (iii) wykorzystanie danych z przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych tego państwa członkowskiego nie jest możliwe lub może prowadzić do bardzo niedokładnego oszacowania, w odniesieniu do brakujących oszacowań w sektorze energetycznym – na danych dotyczących statystyki energii uzyskanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 ⁽⁵⁾;
 - (iv) wykorzystanie danych z przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych nie jest możliwe lub może prowadzić do bardzo niedokładnego oszacowania, w odniesieniu do brakujących oszacowań w sektorach nieenergetycznych – na metodach szacowania zgodnych z opinią techniczną dotyczącą uzupełniania luk zawartą w sekcji 2.2.3 wytycznych IPCC z 2006 r. dotyczących krajowych wykazów gazów cieplarnianych (tom 1), z wykorzystaniem, w stosownych przypadkach, statystyk europejskich;
- b) jeżeli oszacowanie emisji przez źródła lub usuwania przez pochłaniacze dla odpowiedniej kategorii było przedmiotem korekt technicznych zgodnie z art. 38 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) 2018/1999 w ostatnim przeglądzie przed przedłożeniem i dane państwo członkowskie nie przedstawiło poprawionego oszacowania – na metodzie zastosowanej przez zespół ekspertów technicznych ds. przeglądu do obliczenia korekty technicznej;
 - c) jeżeli spójny szereg czasowy zgłoszonych oszacowań dla danej kategorii źródła nie jest dostępny – na metodach szacowania zgodnych z opinią techniczną dotyczącą uzupełniania luk zawartą w sekcji 2.2.3 wytycznych IPCC z 2006 r. dotyczących krajowych wykazów gazów cieplarnianych (tom 1).
2. Komisja przygotowuje oszacowania, o których mowa w ust. 1, do dnia 31 marca roku sprawozdawczego w porozumieniu i bliskiej współpracy z przedmiotowym państwem członkowskim.
3. Przedmiotowe państwo członkowskie wykorzystuje oszacowania, o których mowa w ust. 1, do przedłożenia wykazów krajowych Sekretariatowi UNFCCC zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Artykuł 6

Wstępne kontrole

Wstępne kontrole przeprowadzane przez Komisję zgodnie z art. 37 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1999 mogą obejmować:

- a) ocenę, czy wszystkie kategorie wymagane zgodnie z trybem, procedurami i wytycznymi dotyczącymi ram przejrzystości w odniesieniu do działań i wsparcia, o których mowa w art. 13 porozumienia paryskiego, określonymi w załączniku do decyzji 18/CMA.1, oraz wszystkie gazy cieplarniane, o których mowa w załączniku V do rozporządzenia (UE) 2018/1999, są zgłaszane przez państwo członkowskie;
- b) ocenę, czy szeregi czasowe danych dotyczących emisji przez źródła i usuwania przez pochłaniacze są spójne;
- c) ocenę porównywalności implikowanych współczynników emisji we wszystkich państwach członkowskich, uwzględniając domyślne współczynniki emisji IPCC dla różnych okoliczności krajowych;
- d) ocenę stosowania klucza zapisu „nie oszacowano”, w przypadku gdy istnieją metody IPCC poziomu 1 i zastosowanie klucza zapisu nie jest uzasadnione zgodnie z pkt 32 załącznika do decyzji 18/CMA.1;
- e) analizę ponownych obliczeń dokonanych na potrzeby przedłożenia wykazu gazów cieplarnianych, w tym sprawdzenie, czy obliczenia te wynikają ze zmian metodyki;
- f) porównanie zweryfikowanych emisji gazów cieplarnianych zgłoszonych w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji z emisjami gazów cieplarnianych zgłoszonymi zgodnie z art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1999;
- g) porównanie wyników podejścia referencyjnego Eurostatu z podejściem referencyjnym państw członkowskich;
- h) porównanie wyników podejścia sektorowego Eurostatu z podejściem sektorowym państw członkowskich;
- i) ocenę, czy kwestie wynikające z wcześniejszych unijnych wstępnych kontroli i przeglądów zostały rozwiązane przez państwa członkowskie, a zalecenia z przeglądów UNFCCC wdrożone;
- j) ocenę dokładności oszacowań państw członkowskich dotyczących emisji przez źródła i usuwania przez pochłaniacze w odniesieniu do kluczowych kategorii unijnych;

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1).

- k) ocenę przejrzystości i kompletności opisów metodologicznych przedkładanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do kluczowych kategorii unijnych;
- l) ocenę monitorowania i sprawozdawczości emisji przez źródła i usuwania przez pochłaniacze w odniesieniu do sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF) zgodnie z częścią 3 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2018/1999, w tym ocenę przydziału kategorii kluczowych, zastosowanej metodyki wykorzystującej poziomy dokładności oraz porównanie przekazanych danych dotyczących działalności w odniesieniu do użytkowania gruntów i zmiany użytkowania gruntów z informacjami pochodzącymi z programów i badań Unii i państw członkowskich.

Artykuł 7

Uchylenie

Rozporządzenie delegowane (UE) nr 666/2014 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r., z zastrzeżeniem przepisu przejściowego określonego w art. 8 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Przepis przejściowy

Na zasadzie odstępstwa od art. 7 niniejszego rozporządzenia, art. 6 i 7 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 666/2014 stosuje się nadal do sprawozdań zawierających dane wymagane w odniesieniu do lat 2019 i 2020.

Artykuł 9

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 maja 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

WSPÓŁCZYNNIKI GLOBALNEGO OCIEPLENIA

Akronim, nazwa zwyczajowa lub nazwa chemiczna	Współczynnik globalnego ocieplenia
Dwutlenek węgla (CO ₂)	1
Metan (CH ₄)	28
Podtlenek azotu (N ₂ O)	265
Heksafluorek siarki (SF ₆)	23 500
Trójfluorek azotu (NF ₃)	16 100
Wodorofluorowęglowodory (HFC):	
HFC-23 CHF ₃	12 400
HFC-32 CH ₂ F ₂	677
HFC-41 CH ₃ F	116
HFC-125 CHF ₂ CF ₃	3 170
HFC-134 CHF ₂ CHF ₂	1 120
HFC-134a CH ₂ FCF ₃	1 300
HFC-143 CH ₂ FCHF ₂	328
HFC-143a CH ₃ CF ₃	4 800
HFC-152 CH ₂ FCH ₂ F	16
HFC-152a CH ₃ CHF ₂	138
HFC-161 CH ₃ CH ₂ F	4
HFC-227ea CF ₃ CHFCF ₃	3 350
HFC-236cb CF ₃ CF ₂ CH ₂ F	1 210
HFC-236ea CF ₃ CHFCHF ₂	1 330
HFC-236fa CF ₃ CH ₂ CF ₃	8 060
HFC-245fa CHF ₂ CH ₂ CF ₃	858
HFC-245ca CH ₂ FCF ₂ CHF ₂	716
HFC-365mfc CH ₃ CF ₂ CH ₂ CF ₃	804
HFC-43-10mee CF ₃ CHFCHFCF ₂ CF ₃ lub (C ₅ H ₂ F ₁₀)	1 650
Perfluorowęglowodory (PFC):	
PFC-14, perfluorometan, CF ₄	6 630
PFC-116, perfluoroetan, C ₂ F ₆	11 100
PFC-218, perfluoropropan, C ₃ F ₈	8 900
PFC-318, perfluorocyklobutan, c-C ₄ F ₈	9 540
Perfluorocyklopropan c-C ₃ F ₆	9 200
PFC-3-1-10, perfluorobutan, C ₄ F ₁₀	9 200
PFC-4-1-12, perfluoropentan, C ₅ F ₁₂	8 550
PFC-5-1-14, perfluoroheksan, C ₆ F ₁₄	7 910
PFC-9-1-18, C ₁₀ F ₁₈	7 190